

Једна

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА.
ПРЕТПЛАТА СЕ НЕ ПРИМА НИ ИЗ ЈУГОСЛАВИЈЕ, А КАМОЛИ ИЗ ИНОСТРАНСТВА. (УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА: ТЕРАЗИЈЕ 31/III, БЕОГРАД, ТЕЛ. БР. 29-129) ЛИСТ ИЗДАЈУ ЈУГОСЛОВЕНСКИ НОВИНАРИ РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА СЕ ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ.

ИЗЛАЗИ СВАКЕ СУБОТЕ

ГЛУВОНЕМА БЕРЗА

— Продајем главу шећера, врло јефтино.
— Купио бих је ја, кад би могло да то после ти платиш — својом главом...

ПЈЕРИ

СПЕЦИЈАЛНИ „КРОКОДИЛОВ“ ДОПИСНИК ЈАВЉА:

НИРНБЕРГ. — Балетска уметност у Немачкој у очитом је опадању. Још недавно, како се показало овде на процесу, један од истакнутих играча „III империје“ био је Херман Геринг. Сваки пут, саслушавши Хитлеров говор, он се давао у игру. А сада, слушајући цитате из истих „Фирерових“ говора, Геринг не показује никакве жеље да игра.

РИМ. — У вези с благословом који је римски папа упутио шпанском диктатору Франку, угледни правници објашњавају да тај благослов даје изванредно право на улазак у царство небеско преко реда, али никакво не даје право на приступање Уједињеним нацијама.

ШТОКХОЛМ. — Уредник шведског листа „Дагеспост“, у разговору с вашим дописником, изјавио је: „Ми нисмо против сваког извоза из Шведске. У своје време ми смо, например, одлучно подупирали извоз шведских руда у Немачку. Али сада се ситуација оштро изменила, и неке гране нашег извоза нису нам по вољи. Нарочито нам се не свиђа извоз интернационалних немачких ратника из Шведске у Совјетски Савез.“

ОНАЈ СВЕТ. — Фридрих Барбароса, који се овде налази, дознавши из материјала Нирнбершког процеса да се хитлеровски план напада на Совјетски Савез шифром називао „план Барбаросе“ — био је ван себе од беса. „Уверен сам, — изјавио је он, — да ће аутори тога плана ускоро стићи овамо, па ћу им показати како се прља моје име!“

ЊУЈОРК. — У овдашњим реакционарним круговима још увек влада атомска узбуна и потпуно замрачење мозга. Херстовци и махормиковци нарочито се боје да из каквог прозора не блесне који зрачак светла.

Суђење у Италији

»Последња реч« оптуженог

(„Известија“)

Конгрес грчке антифашистичке омладине

Атина, 18 јануара
Овде је отпочео с радом први конгрес грчке антифашистичке омладине. На конгресу присуствује око 500 омладинских делегата са саветодавним и исто толико политикаца са одлучујућим гласом.

АТИНСКИ МРАК

Атина, 18 јануара
Услед штрајка радништва електричне централе Атина се сада налази у мраку. Становништво, уосталом, није то ни приметило пошто над целом Грчком влада одавно мрак.

АПЕЛ НЕМЦИМА У ГРЧКОЈ

Атина, 18 јануара
Оснивачи грчке национално-социјалистичке партије, који за собом имају богату четворогодишњу традицију, упутили су апел свима Немцима који се још прикривају по пећинама егејских острва да

без икакве бојазни по њихову личну слободу јаве своју адресу оснивачима странке или најближој месној власти. Новој странци потребна је хитно сарадња и искуство прекалених нациста које ће вођство странке умети да високо цени и награди.

ПУТ НА ХАЦМЛУК

Атина, 18 јануара
Регент и Дамаскинос и његов имењак митрополит добили су из Јерусалима позив да један од њих двојица посети свету земљу. Извесни палестински кругови, који добро познају Дамаскиносове заслуге за одбрану грчког народа од слободе и демократије, сматрају да би његово присуство у Јерусалим благотворно деловало на ватрене и бунтовне Јевреје.

КРАТКЕ ВЕСТИ ИЗ ИНОСТРАНСТВА

Де Гасперијева успела шала

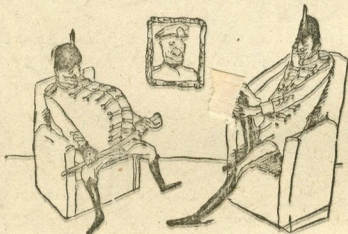
Рим, 18 јануара
Претседник италијанске владе Де Гаспери дао је изјаву, у којој тврди да су поједине нације што су се бориле против Немачке, „мање допринеле победи него Италија“.

Сматра се, међутим, да је Италија заиста допринела победи, али само тиме што је за време мира склопила савез са Хитлеровом Немачком. А општепознато је да ко год постане у миру савезник Италијана — тај мора да изгуби рат.

ЗАВРШЕНА ЈЕ АКЦИЈА ЧИШЋЕЊА ФАШИСТА

Како се сазнаје из Италије, за Карлом Скорцом, бившим шефом фашистичке партије који сад живи у Швајцарској, живо се трага у Калабрији где је Скорца рођен. Да би се становништву омогућило да га што лакше идентификује, раздвојене су народу многобројне фотографије попа који је Скорцу пратио.

МАЛОПОСЕДНИ ЧИНИ АПЕТИТИ

— Хоћемо само оно што смо под Хитлером добили!

ИСПРАВКА ЕКС-КРАЉА ЗОГУА

Лондон, 18 јануара
Канцеларија албанског екс-краља Зогуа дала је исправку оног дела његове изјаве који гласи: „Наша би жеља била да народу у Албанији буде омогућено да успостави стање какво он жели“.

Последње три речи, каже се у исправци, треба да гласе: „какво ја желим“

TRES FACIUNT COLLEGIUM

Бадем-Бадем, 18 јануара
Француске окупационе власти одобриле су у својој окупационој зони још пре месец дана да могу образовати удружења, културна и хумана, у којима ће бити учлањени само они немачки грађани који нису припадали национал-социјалистичкој партији или који нису непосредно помагали хитлеровце. До сада су се пријавила свега два грађанина који испуњавају те услове. Пошто за образовање удружења треба три члана изгледа да неће моћи да се образује ни једно удружење.

ОСИГУРАЊЕ ОД ОСИГУРАЊА

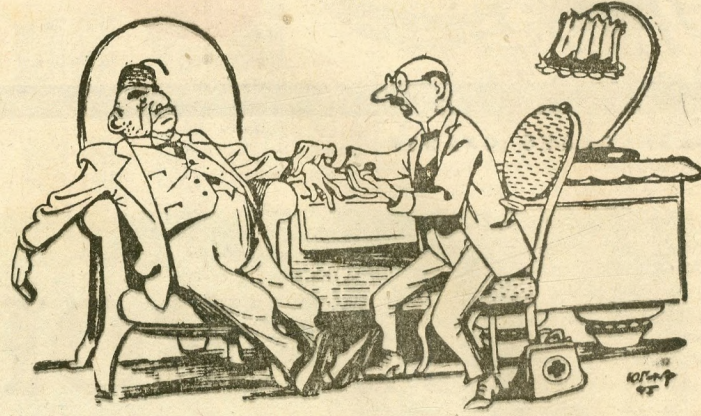
Париз, 18 јануара
Француска осигуравајућа друштва објавила су оштар протест поводом мера које власти предузимају против црноберзијанаца. Она траже да се створе нова осигуравајућа друштва, која ће осигурати обичне смртне осигуранике од црноберзијанског система осигурања.

НАПРЕДНА ИЗЈАВА НАПРЕДНОГ ПРЕТСЕДНИКА

Хаг, 18 јануара
Претседник холандске владе јункер ван Шармерхорн припаде странци, за коју неки кажу да је напредна — и не кажу бадав Шармерхорн је то ономад потврдио изјавом, у којој се оборио на једну страховито назадну и непопуларну ствар — државни социјализам.

ТЕЖАК БОЛЕСНИК

Турски новинар Садак иступа са клеветничким чланцима против демократског фронта у Румунији, подржавајући Маниа и комп.

— Примећујем код Вас злу бољку.
— Какву!
— Маниу клеветаниу.

(»Крокодил«)

Жеже КОМЕНТАР

Шта је данас код Мађара „ТУДОМ“ а шта „НЕМ ТУДОМ“

(Од нашег специјалног дописника)
Будимпешта (више Пешта, него Будим), јануара

Један од највећих т. зв. малих поседника и члан главног одбора истоимене мађарске странке, члан парламента и члан владе, био је љубазан и нашем дописнику дао следећу изјаву за — америчку јавност:

»На првом месту, као што видим, вас интересује какве погледе на уређење будуће Мађарске има моја странка. Могу вам одмах рећи да је питање граница најважније. Ми бисмо били захвални суседној Америци ако нас помогне у изградњи наших малопоседничких граница према Југославији (свега до Јадранског Мора односно Ријеке); према Румунији (негде до половине пута између румунског Ердеља и Букурешта); према Словачкој (докле стигне) а евентуално, ако што може да буде, и од савезничке нам Аустрије. Колоније засад не долазе у обзир. Понављам да се ту, углавном, ради о мањим померањима камена-међаша, а у питању су територије на којима станује исти етнички елемент који је становао и у данашњој Мађарској — пре доласка Мађара. Што се тиче захтева појединих суседа, у првом реду Југославије — која тражи да јој се предају неки наши преглавлени војни команданти — изјављујем да смо спремни о тој предаји преговарати чим се нама предају тражене територије

Што се тиче репарација ми бисмо их радо примили од земаља

које су стварно ратовале, као на пример од Југославије. За нас се не би могло рећи да смо ратовали, јер смо, руку на срце, свуда имали посла са ненаоружаним становништвом, те су наши храбри хонведи тако баш и могли да изведу многа питама, културна и човечна дела. Што се тиче положаја мањина у Мађарској, — наставио је угледни мађарски политичар, — то су наше приватне ствари.

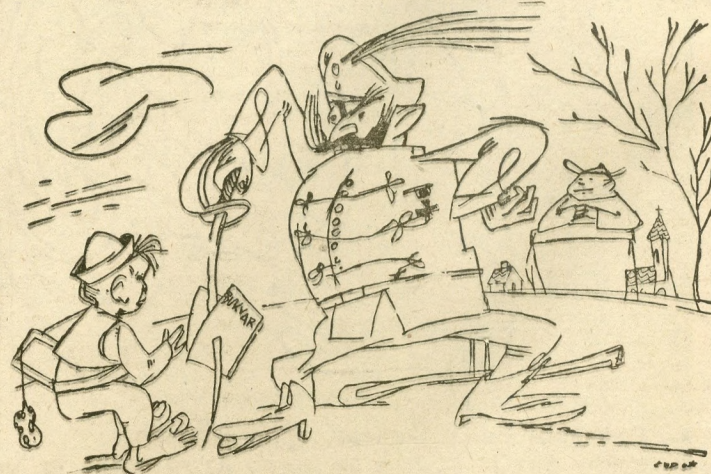
Наша валутна и уопште привредна политика развијају се у сразмери са нашим територијалним захтевима. Тако на пример инфлација пенга иде готово у складу са инфлацијом наших територијалних захтева.

Погледајте нашу краљевско-хортијевску престоницу! — узвикнуо је одједном патетично-велико-мали поседник (микромегаз, по Волтеру). Видите да Будима тако рећи нема, — показао је на ону страну Дунава, на тужне усломене савеза с Немцима. Ето, у овом рату ми смо дали ресто, Будим! Па зар би онда ко имао срца да од нас нешто тражи.. Е, ја то »нем тудом« (не разумем)! — А, да ли ви »тудом« како изгледа Југославија и ко је све крив за то? — упитао је изненада наш сарадник.

— Ни то »нем тудом«, — завршио је своју изјаву овај мађарски »микромегаз«.

др Жежош пл. Жежеш

Витез и његов противник

— Докле ћу да их учим да на мађарској територији има само Мађара!

ЗАГРЕЈАО СЕ ЗА ГРЕЈАЛИЦЕ...

Инжењеру Глигорију Поповићу (Електро-машинско предузеће, Вилине воде 41) био је поверен задатак да за државно предузеће «Еледа» излиферије пегле.

Али инжењер Поповић не воли да прави пегле. Није то интересантно. Много је интересантније правити, уз употребу врло скупоцене и строго рационариране жонце «цекас», грејалице и продавати их по 1300 динара комад.

Лепо је од инжењера Поповића што сам себи ствара производне задатке и он ће, ако овако продају, врло далеко отерати Толико далеко да ће се и сам изнемадити.

Кад кошуље, које не морају да буду црне, продаје црне дужа на црној берзи, онда се цела ствар завршава са 15 месеци лишња слобода. Ако не верујете, питајте загребачког занатлију Иване Станковића.

Врло ружну слику пружа израда слика по црноберзијанским ценама — 100 динара место 65. После канџовања Катарине Геспаридес, власнице фотографске радње у Загребу, и њеног пословође, слика ће свакако, испасти лепша.

Монополисане је за време окупације не само симпатије италијанских фашиста, већ и продају монополских артикала Душан Пламинац са Цетиња. Веран старој навики, он је и сад успео да монополише износ од шест милиона на име ратне добити.

Апатинска машинска станица чува тракторе као нежна мајка болешљиву децу па их врло нерасто пушта да раде. Чиновници

станице, додуше, напули су нешто о томе да су трактори врло потребни за зимско орање, али ко би још и таквим фантастичним тврдњама веровао?

Рибља пијаца у Новом Саду обилује великим, масним рибама које се зову црноберзијанке. Ма да су те рибе, као што је већ речено врло крутне, пијачни контролор никако их не примећује.

Занимљив случај петартичног сна забележен је код Извршног народног одбора у Броду (Македонија). Одбор је успео да преспави дане када је требало тражити со за становништво и стоку, а сада, пошто је то констатовано, спрема се, изгледа за нову партију спавања.

Штампање потарде са метрисом «За дом спремно!» из доба Н. Х. Д. још увек издаје Конзулна задруга железничара у Загребу. Пошто чланови управе, по свему судећи, немају намеру да тај

натпис избришу, добро би било избрисати чланове управе.

У слободном времену које му је остало после часова веронауке велечасни господин Милутин Јурашић цепао је у Загребу плакате и фронтоске пароле. Зар он није заслужио да му се остави и двадесет и четири часа слободна времена, па макар у затвореној просторији у којој нема плаката?

Због великог посла заборавио је да пријави 8500 кила цинка и 500 кила бабра — тако је гласила барем његова одбрана на суђењу — Милан Фирст, трговац са Сушака. Суд га није ослободио (осуђен је на три године), али је заувек ослобођен даљег вођења радње да га не би сатрла толика презапосленост.

Занат је златан, а шпекулисана за време рата — још златније, тврди Анте Фатулин, златар из Шибеника, код кога је нађено 16 килограма злата.

УЗОР ОД ЧОВЕКА

Дреница, 18 јануара

Никад више село Пољане неће имати тако крсног председника Месног одбора као што је донедавно био Хасан Шеремет. Душеван и благ као мелем, он није хтео да замара службенике одбора решавањем разноврсних досадних аката. Да не би онолике картија стојала неупотребљива, он је акта цепао и носио кући да му се неће за потпалу. Што се тиче насељеника који су требали да се врате на своја пољена огњишта, он им је спречавао повратак из чисте хуманости: да се сироти људи не би потресли приликом повратка на своја згаришта. А кад је требало да изврши откуп жита у свом селу, он није хтео ни од кога да узме ниједан једини килограм, пошто се страшно бојао да идућа година не буде родна.

Своју дивну делатност овај честити човек крунисао је тесним повезивањем са једном групцом одметника, који су се нешто наутулили на данашње власти, па

ШЕГРТСКИ РАЈ

Књиговезница «Стефановић» (Булевар Црвене Армије 47) прави је рај за шегрте: један шегрт славао је до пре неки дан у радионици, која се од леденаче разликује само утолико што је у њој хладније него у леденачи.

Сада је шегрт у Шегртском диму, али у коме би дому требало да буду смештени мајстори анђели из шегртског раја?

нијаско неће да сићу у насеља. Шаремет их је често обилазио у шуми и снабдевао их оним у чему су они оскудевали, пошто као душеван човек није могао да дозволи да се ико мучи.

Више власти одвеле су овог доброг председника у Дреницу где ће добити награду за свој предани рад.

ПОХВАЛНА САВЕСНОСТ ЈЕДНОГ СКОПСКОГ ЛЕКАРА

Скопље, 18 јануара

Др. Караџозов је врло савестан лекар, толико савестан да не сматра, тако рећи, за потребно да се појављује пред болесницима скопске Државне болнице: претпоставља да би његов долазак онерасположио болеснике, потсетио их на њихову болест и тако даље... Краће речено, добра лекарска душа која чак за време дежурства пребива у отменој усамљености, избегавајући, шта више, додир са болесницима, чије се стање нагло погоршало.

Пре неки дан, на пример, дежурном лекару др. Караџозову јавили су да једно дете, које је у своје време било интернирано од окупатора, има велику ватру и да је у невестици.

Шта је преузео, по нашем мишљењу, др. Караџозов?

Ништа! Није једноставно хтео да детету својим узнемиравањем још више повећа ватру.

ИНТЕРВЈУ СА „ОЦЕМ СРБИЈЕ“

Држећи се лепе праксе западноевропске штампе која је објавила изјаве Геринга, Деница, Рибентропа и Недића, «Јеж» је одлучио да интервјуише «Оца Србије» исто онако, као што су то урадили енглески и амерички новинари. «Јеж» је узео у обзир презапосленост оца Милана, који сада саставља биланс своје четворогодишње владавине, па му је упутио своја три питања писмено молећи за писмене одговоре, и то на српском језику, пошто «Јеж», како је познато, не зна ни немачки ни друге језике којима се служио Недић. «Отац Србије» одговорио је на сва три питања.

Прво питање: Реците нам где се сада налази ваш колега и сарадник Анте Павелић!

Одговор: Ми смо све до скоро били заједно. Али пошто се сада не зна где се је налазим (види

саопштење Рајтера!), не могу ни ја знати где се налази колега Павелић.

Друго питање: Које су вам успомене из иностранства најдраже?

Одговор: Моје најдраже успомене биле су ми четрдесет и осам златника иностране валуте. Колико су ми те успомене биле драге, види се из тога што сам их био ушио до самог тела, у кошуљу и у поставу капута. Али, нашли су ми их и, лишивши ме слобода лишили су ме и ове последње радости и разговора.

Треће питање: Која је ваша последња жеља!

Одговор: Да ме суде по италијанском или барем по француском поступку. Ја мислим да сам доста био Немац и Отац Србије, па ме сада треба ослободити српског поступка и поступка према мојим немачким друговима.

ИЗЛИШНЕ БРИГЕ

Пошто је трипут изјавио да код себе нема ничега, код Недића је при претресу нађено 48 сакривених златника.

— Бре, бре, како ћу да дочекам старост без пера!...

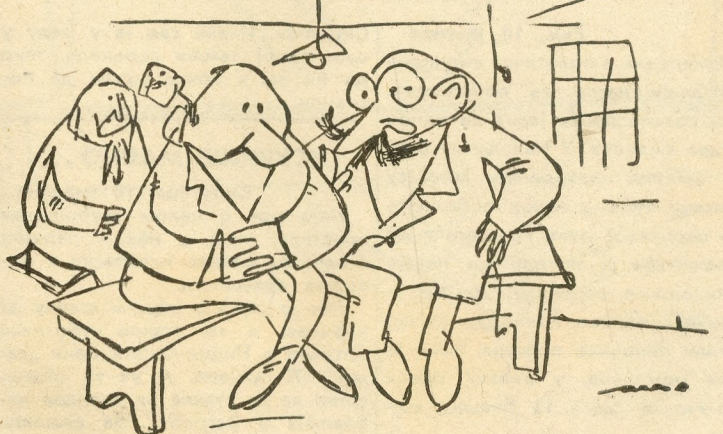
ГОСПОДА ЗЕМЉОРАДНИЦИ

— Другови, ми смо живели искључиво од земље. — То је баш оно што не ваља, господо!

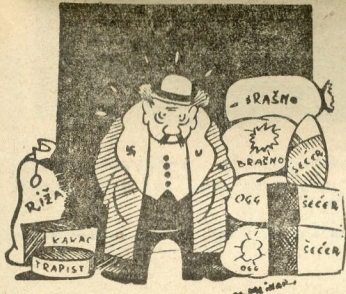
„НАРОДНИ ДОБРОТВОРИ“

— ПРЕД СУДОМ ЗА УТВРЂИВАЊЕ РАТНЕ ДОБИТИ —

Посведочићемо обојица, да смо један другог помагали да окупације...

Монолог шверцера уочи 1946

— Све ми се чини, да сам се 1945 годином завршио свој шверцарски биланс...

ШЕЋЊА ЈЕДНОГ ПОСЛОВОЂЕ

На црну берзу отишао је са задругиним шећером пословођа једне варајдинске задруге Владимир Грабарих. По повратку са црне берзе свратио је у суд, из суда — у затвор.

Своју шетњу Грабарих ће нестати тек 1958 године.

ХОРГОШКИХ САБОТЕРА НИШТА СЕ НЕ ТИЧЕ...

Хоргош, 18 јануара

Кад сте упитали, још пре кратког времена Народни одбор у Хоргошу: шта он мисли о потреби што бржег спровођења аграрне реформе и о аграрним интересима, одговор би вас сигурно натерао да се онесвестите.

Да је Народни одбор у Хоргошу — а вама је јасно у којој је он мери народни — до краја спровео своју саботерску акцију, испало би да у Хоргошу нема ни једног аграрног интересанта. А шта мислите, колико их се пријавило данас, пошто су последнице саботаже отстранене?

Хиљаду двеста!

Има ли још народних одбора, који би се прихватили такмичења са хоргошким?

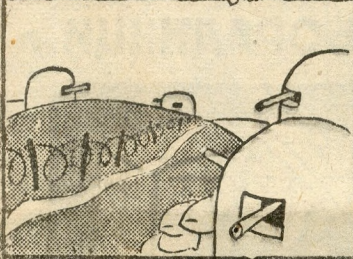

Зато
ИМА ЧАСТ ПРИКАЗАТИ ВАМ
ИТАЛО ЦИГГАРЕЛИЈА
КОЈИ ЋЕ ВАМ ДОЧАРАТИ
"БЛАГОДЕТИ" И "КОРИСТИ"
ИТАЛИЈАНСКЕ ОКУПАЦИЈЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ

ЈА ИТАЛО-ЦИГГАРЕЛИЈА
ФАШ... ПАРДОН, ЛИБЕРАЛ,
ТВРДИМ ДА СУ ИТАЛИЈАНСКЕ ТРУПЕ
У СВОМ КУЛТУРНОМ ПОХОДУ У ЈУГОСЛАВИЈИ
ИЗВРШИЛЕ.....

НА ОСНОВУ ОВОГА
ЈУГОСЛОВЕНИ
ТРЕБА ДА НАМ
ПЛАТЕ РЕПАРАЦИЈЕ...

ОЧИ
И
УШИ
ЈЕЖА

**СЕРЕНАДЕ СА ПУЦЊАВОМ
У ИТАЛИЈИ**

Рим, 18 јануара
Привредна и политичка ситуација у Италији нагло се побољшава. Број незапослених једва се попео на два милиона. У Напуљу су бивши војници, раздрагани што су пуштени кућама након победоносно окончаног рата, прошетали до префектуре и почели да певају полицијцима серенаду. Да би увеличали веселе, полицијци су испалили неколико плотуна. Како је била домрчина, у општој гужви рањено је свега 13 бивших војника.
Слична серенаде са пуцњавом приређене су и у Ђенови и на

Сицилији. Иначе све је у реду у овој лепој земљи серенада, тако да би јој и Грчка могла да позавиди.

ИСУВИШЕ МАСНО...

Суботица, 18 јануара
Није реч о неком скупоченом кристалу, нити о неком парчету стакла од велике историске и музејске вредности.
Реч је само о једном стаклу за наочаре, а то стакло суботички оптичар у Ницин-палати цени „само“ 170 динара. А уз то објашњава да се стакла за наочаре набављају у Загребу... за сланину.
Биће да је та сланина врло масна, али ипак није толико масна као ово што оптичар прича.

**Говори вам Милан Искра
из Њујорка
НЕДЕМОКРАТСКИ
КАРАКТЕР АГРАР-
НЕ РЕФОРМЕ
У ЈУГОСЛАВИЈИ**

Југославија је изразито великопоседничка земља, драги слушаоци, и стога је аграрна реформа у њој требало да буде спроведена у интересу већине, тј. у правцу одузимања малих посела и њиховог припајања великим, јер докле ће се цепати и делити оно што има милионску вредност? Зар уважена господа великопоседници, који су од малена навикли на удобан и безбрижан живот, да буду под старост изложени врло неуспутном узнемиравању од стране некаквих аграрних интересената? Напослетку, зашто и великопоседник не може да буде исто тако аграрни интересент, питам ја вас? Има човек, рецимо, 700 јутара, али, свестан тога да се по јутру дан познаје, жели да докупи још 300 јутара па да заокружи имање на хиљаду...

Али садашњи југословенски Закон о аграрној реформи уместо да изађе таквом једном солидном аграрном интересенту у сусрет, одузима му цело имање, чиме се потпуно обелодањује његов скроз недемократски карактер. Тај закон је уз то и неморалан, јер терор поједине адвокате, индустријалце, трговце и људе других занатлија, који су у исти мах великопоседници, да лажу, тврдећи да су земљорадници иако нису у стању да разликују пшеницу од шаргарепе. А да није аграрна реформа предвидела одузимање њихових имања, ти сиротани не би огршили душу лажима.

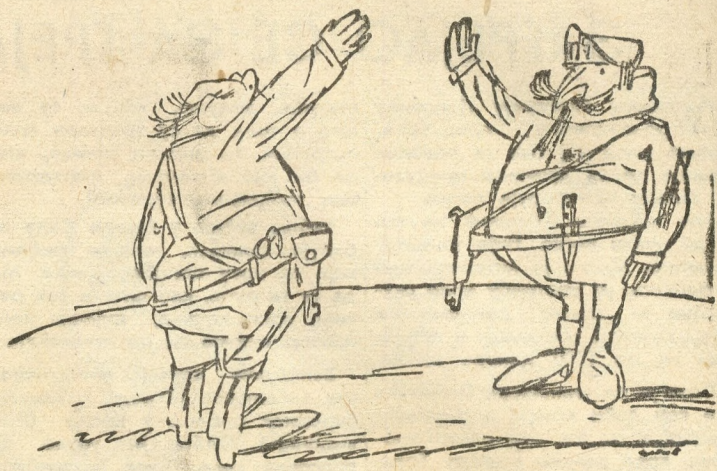
По чему је, напослетку, посед већи од 25 хектара — велики посед, кад се зна да постоје поседници који су, и поред имања од 200 хектара дужни преко гуше, а живе врло скромно, пошто су на картама изгубили више милиона. Дати сву ту земљу ситним аграрним интересентима, значи распарчати имања, за која су досадашњи сопственици везали своје најтоплије, најнежније и најлепше успомене. Ја сам згранут и револтиран таквом аграрном реформом и неправедно нападнутима, великодушно обећавам своју заштиту.

**Две врсте
дипломата**

Лондон, 18 јануара

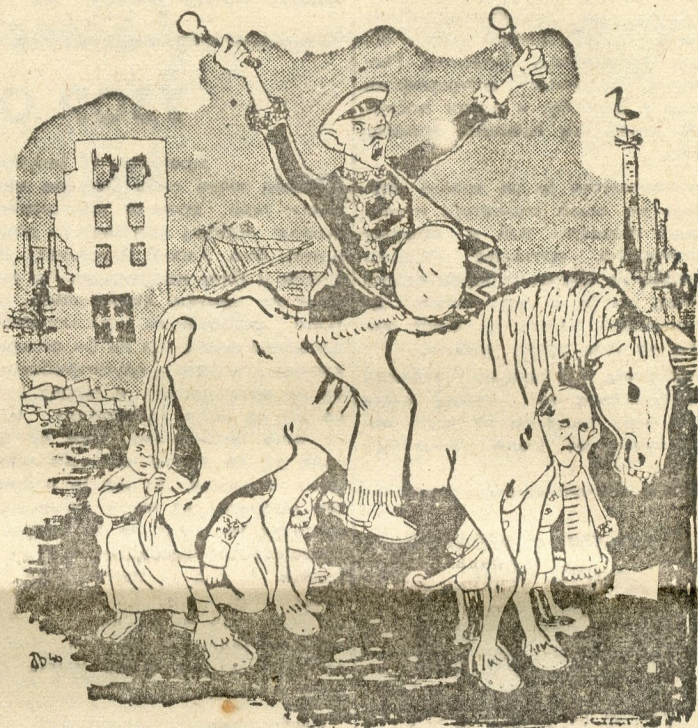
Мистер Лојд, дописник „Рајтера“, извештавајући непристрасно светску јавност о скупштини уједињених нација направио је врло непристрасну примедбу на рачун „оштрих, а донекле и непријатних претставника школе совјетских дипломата, који су одрасли у новом друштву“. Рекавши то он је, може бити пред очима имао благе, а неким пријатне претставнике школе западне дипломатије, као што су били Невил Чемберлен, Лавал и Ђано или као што је то данас њихов колега г. Блум и гроф Сфорца.

НЕГДЕ У ИТАЛИЈИ

— Извештавам вас да код нас више нема фашиста.

**Обнова
у Мађарској**

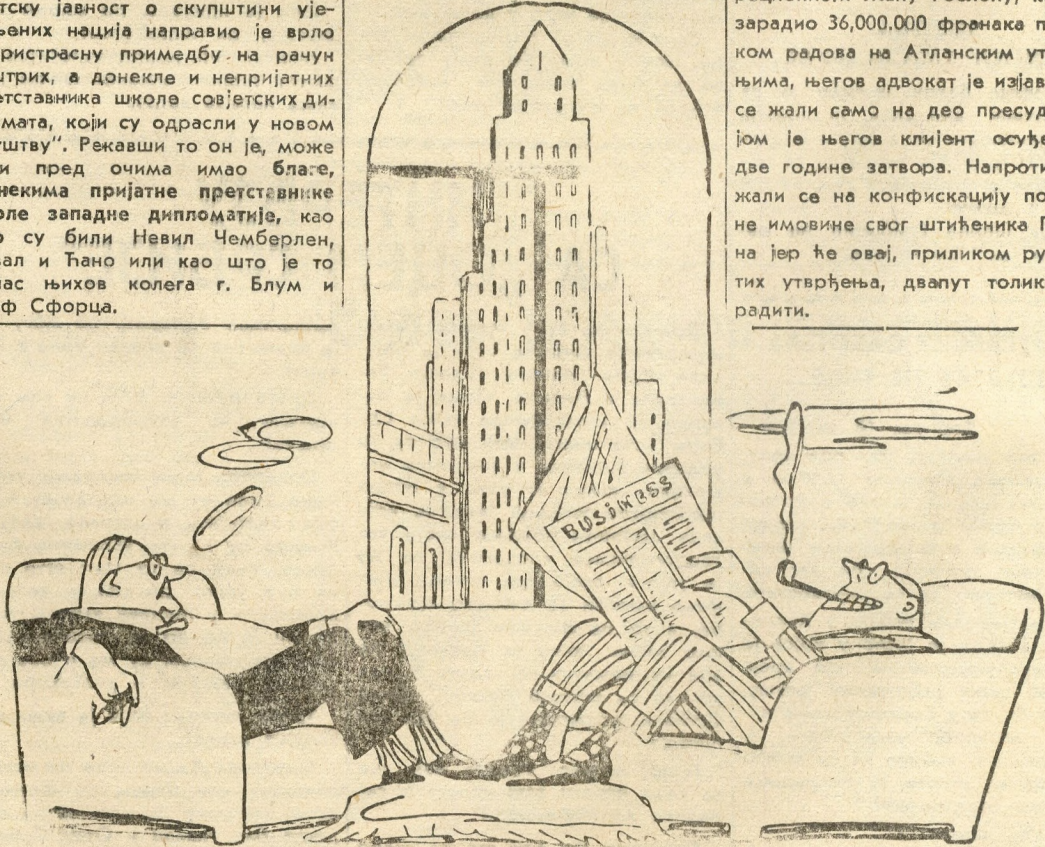

Мађари су у пуној мери обновили своју ревизионистичку пропаганду. У томе се нарочито истакла омладина странке малих поседника.

**КУПИТЕ
НОВИНЕ**

**Све ће то народ
платити!**

На суђењу француском колаборационисти Жану Гослену, који је зарадио 36,000,000 франака приликом радова на Атланским утврђењима, његов адвокат је изјавио да се жали само на део пресуде којом је његов клијент осуђен на две године затвора. Напротив, не жали се на конфискацију половине имовине свог штићеника Гослена јер ће овај, приликом рушења тих утврђења, двапут толико зарадити.

— Код нас је савршена слобода штампе. Могу без даљега да продам коме хоћу своје новине заједно са свима сарадницима. (»Крокодил«)

КРОЗ БЕОГРАД

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Зграда прекопута „Деванке“: Страдање старог вертепа (Никола Узуновић к. г.)

БИОСКОПИ

Београд: Једном дању (журна, са расправе ратним добитницима)

Јадран: Цитадела на брисаном простору (снимљено на Каптолу, у гл. улози Лојзек и дружина).

Луксор: Мелодије чежње (у гл. улози Грол Хозе Мојика).

Колосеум: Очекивани отац (Милан Недић)

Вук Караџић: Фантом-јахач (док се филм приказује Вук Караџић се у гробу зноји од стида).

РАДИО-БЕОГРАД

Јутарњи програм: Јутарње време; јутарњи концерт са плоча.

Поподневни и вечерњи програм: Шлагери (плоче). Мали концерт са великих плоча, затим велики концерт са малих плоча. Оркестарске мелодије.

У међувремену тражење плоча, брисање прашине са плоча, намештање плоча, мењање игле, навизање грамофона, скидање плоча, шкрипање плоча — и остали програм.

ИЗ УПРАВНОГ ОДБОРА ИНО

Управно одељење ИНО-а за град Београд саопштава:

„Нека се нико не заваља да смо ми заборавили да преко дневних листова саопшtimo Београђанима наредбу да очисте снег са тротоара испред својих кућа. Ми знамо да такву наредбу треба издати али никако да стигнемо. Ипак се надамо да ће оно то стићи да учинимо пре него што се снег отопи“.

МАРТ У ЈАНУАРУ

— Боже мој, да није овај човек полудео кад на овоме кијамету го пије лимунуаду, пред кафаном!!
— Мора да је прочитао репортажу у »Политици« о пролећним данима у Јануару!

И ОНИ СЕ КУРТАЛИСАШЕ

Сента, 18 јануара

Прва аграрна расправа одржана је у Сенти. Најпре се расправљало о имању др Лазара Бајића, који има нешто мало земље у Сенти, Ади и Мољу у износу од 622 јутра. Пошто се др. Бајић, као и сви људи са докторском титулом, није занимао плугом и мотиком, комисија је предложила да се ова његова земљица преда сељацима који је немају, па нека се они муче кад им је већ Бог одредио да буду сељаци.

Иста комисија предложила је

да се земље курталишу и др. Бранко Пећарски и његова жена Клара Рудић, који су имали имање од 395 јутара. Ово је комисија предложила зато што се овај брачни пар толико напатио на овој земљи да од прошлога рата никако није хтео на имање ни да сврати, изузев ујесен, кад је требало збрати летину од наполичара.

Што се тиче супруге барона Хенрика Рузинског, која је већ давно дигла руке од своја 103 јутра земље и отишла у Будимпешту, решено је да се уважена

бароница остави на миру у Будимпешти и да јој се не ставља на врат имање о коме су читав низ година бригу бринули њени наполичари и закупци.

Једини је рђаво прошао Иса Пећарски који је имао 70 јутара земље. Како је он седео на свом имању и пре рата и за време рата и обрађивао га уз помоћ сеоске сиротиње, остављено му је 34 јутра земље да се на њима и даље мучи, кад није био паметан да и сам благовремено дигне руке од тешког тежачког посла.

Језење

МЕШАВИНА ПЕТЉАВИНА

Три четврти брашна, само четврт проје, у закону јасно ова слова стоје.

А пекари изгубили осећај за боју, па су место мешавине продавали проју.

»НОВО ВРЕМЕ«

Лист „Ново време“ с много је ватре писао „... Се ме да им се затре!“

А чифи беше чланак тај глупи, то ће да реше на судској клупи.

ОПОМЕНА

Биће мало мање штеточинства, крађе, кад је такво стање, да се све пронађе

и да свићи може због таквог заната зачас дерикоже омча око врата.

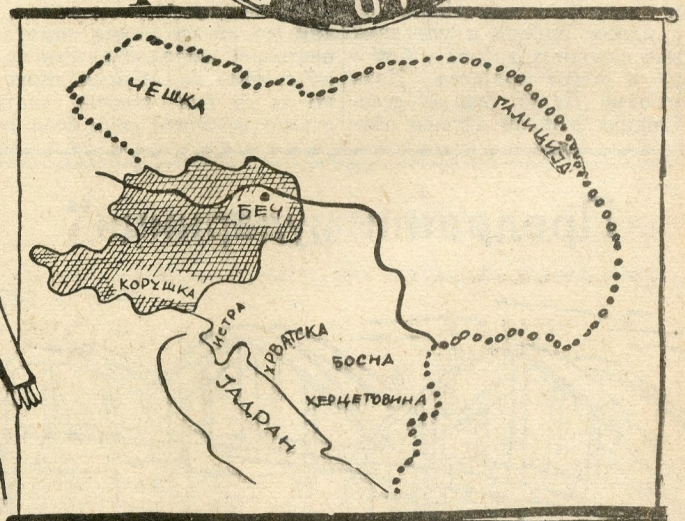
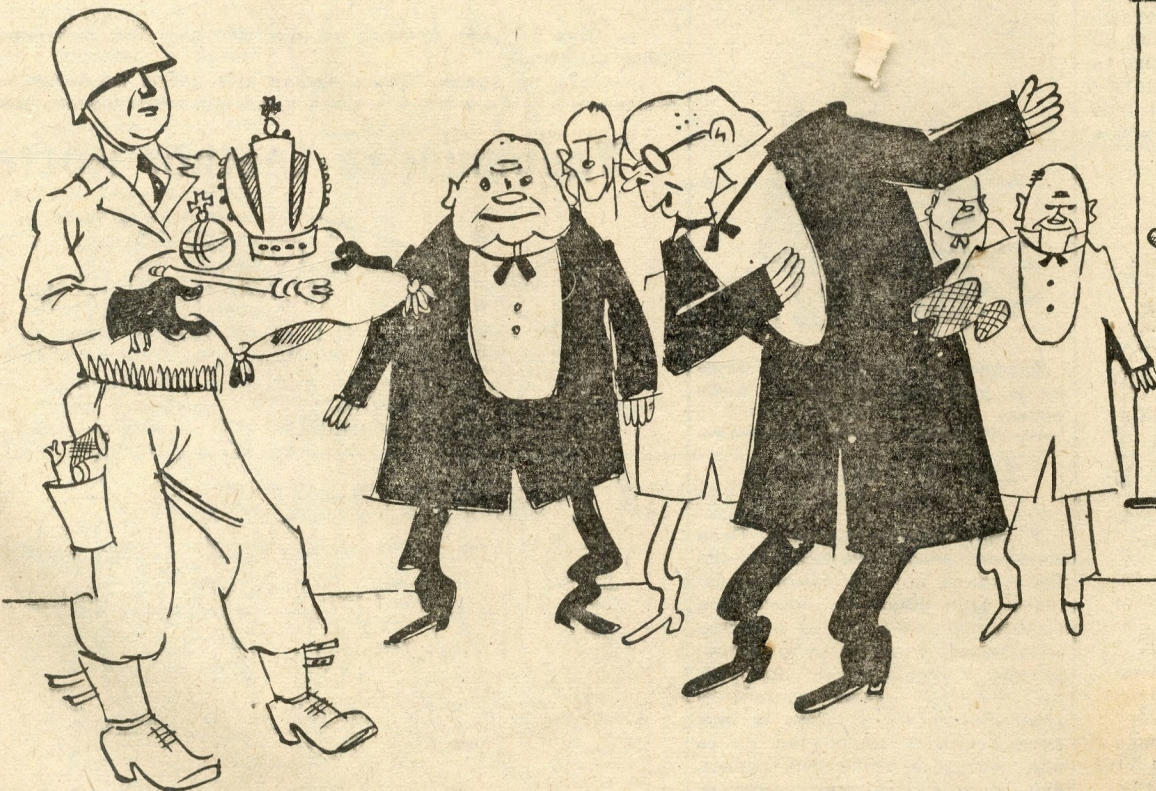
РИТИ И ЊЕГОВЕ СУДИЈЕ

Он издају брани своју сточасовним говорима: канда прија том „хероју“ говорништва бујног плима. Док дворана судска јечи, поштена се јавност пита: да л'ће доћи суд до речи да пресуди и прочита!

Избиле су на видело незгодне за цркву ствари, да интимну љубав воде часне сестре и „крижари“. Везали су топлу слогу, да угоде драгом Богу.

Скромна жеља

Америчке окупационе власти предале су аустријској влади хабзбуршку круну, жезло и остале знаке царског достојанства.

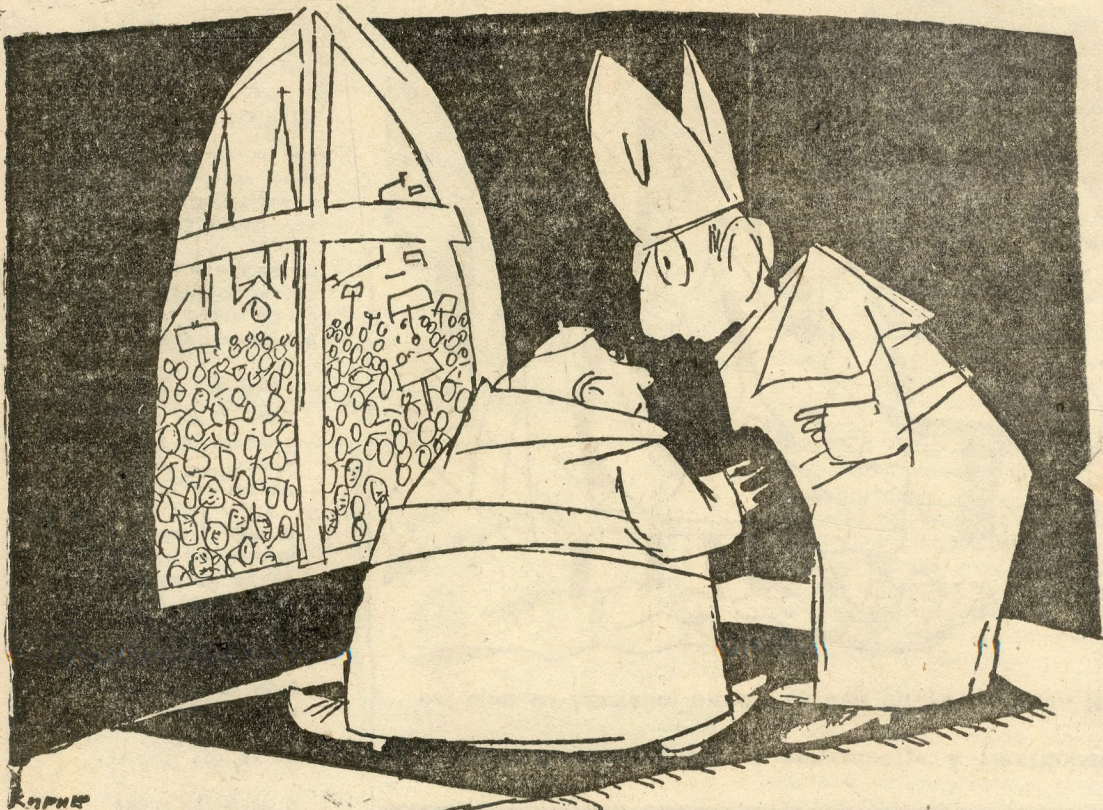

— Круну смо добили, али како ће сад круна без крунских земаља!

ЛУЧЕВ

Пастири и стадо

— Велелепне ли процесије!... Паства нас није заборавила!
— Да, преузвишени, види се да нас заиста није заборавила!

СУДСКА ХРОНИКА

Специјална пресуда за „специјалисте“

НИЈЕ СЕ НИ ОСОЛИО

Симулирајући, зајчао је Владимир Тодоровић из Зајечара кад га је Окружни суд тимочки осудио само на пет месеци принудног рада без лишења слободе. Ово је чуло Специјално веће при Врховном суду Србије, па је узело да види шта му је и установило да је Тодоровић, као шеф продајног монополског стоваришта у Зајечару, примао мито и крао со. Да би га уверило да он не сме „монополистички“ да се понаша, Специјално веће је Тодоровића тако брзо осудило на смрт, да он није стигао чак ни да се осоли сољу коју је украо.

СКУПЕ ЦИПЕЛЕ

Нови Сад, 18 јануара

Новосадски окружни суд нема разумевања за потребе и жеље народа. Да је то тачно, уверили су се Светолик Нинковић, члан месног одбора и управник Управе народних добара у Србобрану и његов пријатељ Иван Ергелашев. Да би бар за десетак година решили питање обу-

ће, узели су нешто мало коже и ђонова и замолили једног обућара да им направи по неколико пари ципела, како не би народним властима досађивали молбом за обућу.

Ма да су ови људи то учинили само у жељи да се скину држави с леђа, суд то није могао да разуме и осудио их је да раде две године за државу и да тако отплате оно мало ципела.

Док неки у Новом Саду тврде да их те ципеле коштају као светог Петра кајгана, њих двојица су задовољни, пошто су се бојали да ће их много скупље платити.

НИЈЕ ЗЛАТО СВЕ ШТО СИЈА

Неколико „специјалиста“ из Скопља хтели су да копају злато из туђих ципела. Кад су већ прилично ископали (код њих су нађене велике количине наполеондора, па чак и страног папирног новца, у који се, ваљда, неким чудом, то злато постепено претвара), народне власти су им обуставиле рад и осудиле их тако да су ови копачи злата у ствари ископали сами себи јаму.

Предратни „ударници“

— Толико се хвале с тим њиним мостовима, а ми смо уз сваки мост правили и по неколико палата па смо о томе ћутали...

ПИЈАЧНИ ИЗВЕШТАЈ

Слаткиши из Укриних пакетића запели су за око а још више за џеп, Мики Алтарасу, власнику бонбоњере на Булевару Црвене армије бр. 1. па је смислио „бизнес“ који га је одвео у Отсек за сузбијање спекулације. Зашто чак и слаткиши загорчавају људима живот?

Кукуруз за ложење употребљавало је једно весело друштво у Добринцима мислећи да живе у Аргентини, али суд се постарио да се сете — где су

Путер продају црноберзијанци у Новом Саду по 200 динара кило — трипут скупље од максимираних цене, свакако зато што им није ни позната максимирана цена.

Лук по 28 динара продавао је у Београду бивши пиљар Будимир Марковић, пошто болује од чудне болести: чим се поведе реч о ценама поврћу, он их види четвороструко па и петоструко.

СВАКИ ЈЕ КОВАЧ СВОЈЕ СРЕЋЕ

Власнику „Ковнице“ А. Д. остало је још само да искује себи окове.

ЗАШТО ПАРТИЗАНИ НЕ ПСУЈУ

У селу Галичанима крај Пуле живи католички свештеник Анђело Леонардели који се самоиницијативно бави ширењем пропаганде против партизана. Он се о партизане чеше и у својим мудрим предикама. У једној својој „проповеди“ — како јавља загребачки „Народни лист“ — навео је овај профашистички црноризац да се код партизана ретко чује псовка, али је ту појаву протумачио овако:

— Партизани не псују јер не верују, а фашисти псују баш зато, јер верују да бог постоји!

Вести из поузданих извора

Ситуација у Југославији

Рим, 16 јануара

Агенција Стефани јавља:

Римска штампа објавила је веродостојне вести да се у високим и непроходним планинама северно од Београда налази 352.867 војника Драге Михајловића, који су спремни да објаве рат Немачкој, за казну што је капитулирала, и да се боре за свргавање данашње власти у Југославији. Ова војска наоружана је модерним линиским бродовима, Фау-наоружањем и атомским бомбама.

Предузете су опсежне мере за осигурање акције генерала Михајловића. Тако је, ових дана, у Београд стигао инкогнито Михајловићев сарадник и пријатељ генерал Милан Недић, који ће у самој престоници организовати снаге подземног отпора за очекивани моменат. У исту сврху подигнут је ових дана на Сави код Београда и мост, који везује престоницу и планине северно од престонице. Исто тако, убрзано се ради и на подизању моста преко Дунава. Сарадња генерала Недића и Михајловића одвија се по споразуму који је склопљен још у октобру 1941 године.

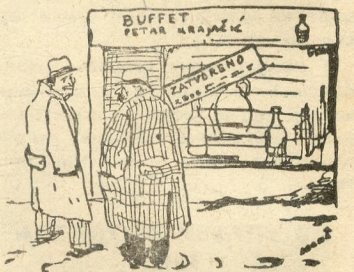
Долазак генерала Недића имао је јакот утицај и на Народну скупштину Југославије. Она се ових дана хитно састала и ради на доношењу новог устава. Данас је већ свуда познато да Скупштина неће изгласати владин нацрт Устава, него предлог Законодавног одбора. А да су

то две сасвим различите ствари, најбоље се види по томе, што је владин пројекат имао 133 члана, а устав који ће бити изгласан имаће 136 чланова!

Уколико до догађаја и промена о којима је реч не дође овог пролећа, сигурно је да ће доћи другог. Ако их не буде тада биће их поуздано трећег пролећа. А ако ни тада не буде ничег, то ће бити доказ да пролећа нису ни долазила. Ван спора је да неке иностране силе таква пролећа не би признале ни дефакто ни дејуре.

ЧАСНИ БИФЕЦИЈА

У бифеу Петра Крајчића у Загребу нађене су веће количине прикривене коже, пиринча, сукна и један револвер.

— Да није ово неки бифе часних сестара!

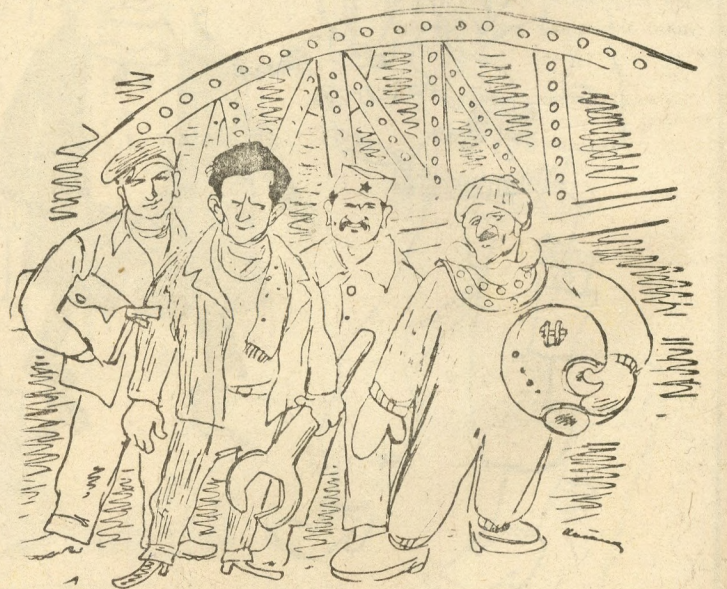
ПРИМЕР ЗА УГЛЕД

— Како би било, Милане, да и ја, као онај Хес, симулирам губитак памћења!

— Шта ти, вреди, Драги, народ има добро памћење.

Ударници са Савског моста

Пос'о не бејаше ни лак ни прост, ал ево видиш: дигосмо мост, Ми ћемо дићи и нешто веће, а они залуд чекају треће.

ПРИЧА О ЛИФТУ

Стан на петом спрату. На петом спрату, рађани, а степениште као у минарету. На врх степеништа на мансарди, виси обешен лифт и свирци над твојим знојем и твојом муком.

— Па докле ћемо тако, газда? — отме ми се ту и тамо из груди, кад овог понекад сретнем. — Тја, — смешка се он с неке висине, — шта вам ја могу, кад фале делови? Ви и сами видите какво је ово време данас. Може ли се ту, каже, и помислити да се негде нешто набави? — па одмахује главом и намигује задовољно, видим чисто му мило, што се опет неко нашао да страда од тог данашњег времена.

Па пошто се стално позивао на то какво је ово време данас, ја се једнога дана реших да добавим једнога стручњака. Да из његових уста чујем да је ствар до делова, па да ме жеља мине. Потезе је ишло, то не треба нарочито ни да вам кажем. Јер свага их је пет-шест, тих овлашћених инсталатера лифтова, у целом Београду. Тако ми барем газда причао. Ишли су позиви у поруке, и писма и молба и обећања, и једва се једног дана смислио и дошао.

Дочекао сам га као месичу. Понудио ракијом и дуваном, не би ли му некако ушао у вољу. И причали смо, наравно, о овом и оном, и о полету савремене технике и недостатку стручних лица код нас. Већ он се стално позива на лифтове као најбољи пример тога. Београд просто болује од искварених лифтова, каже, а нема ко да их оправља. Прича тако, прича, узгред се распитује ко ће да плати оправку овог лифта, па кад је сазнао да ћу то ја бити, ошавцао ме мало, погледао пч оним стварима по соби и онда одморио:

— И то да вам кажем, — вели, — моје је сто педесет динара на сат. А да ли ће бити десет или петнаест сати посла, то не могу знати. Зато најбоље да се погодимо футуре: две и по хиљаде све у свему.

Ни тренуо нисам. Можда сам само мало пребледео, те он нашао за сходно да каже још неку реч, та окренуо мекше и као у поверењу:

— У ствари ја само губим на овом послу, пошто морам да напустим други, већи. Али симпатичан сте ми, — каже и тапше ме некако покровитељски по раменима. — А напоследку шта је сто и двеста динара, — наставља он, — кад ја за једно јаје плаћам петнаест? Па ви и сами видите какво је ово време данас! Опет неко коме смета ово време данас! А баш му се добро свети, том времену, и богато истерије штету.

— Па неће ваљда бити ни тако лоше, — тешим га ја — Ако ви наплаћујете сто педесет динара на сат...

Па као да сам тиме покварио онај први, по мене тако повољан, утисак, јер он не дође више, иако сам пристао. А пристао сам, признајем. Срачунао у глави колико их у кући муче исту муку, па као велим: заједно ћемо ипак некако наситити аждају.

Али он не дође више. Неколико дана прођоше у чекању, а онда један комшија добави дру-

го стручно лице. Пронађе га тако и дође човек, без много речи приступи послу и не знам кад пре оправља лифт. А награда: ни четвртину од оног што је онај први искао.

Али сад да видите белаја: мајстор био неовлашћен. А лифт без икаквог обзира на то — ради. Пење се, мислиш — лети! Милина једна, кад вам кажем! Мајстор нам демонстрира, а ми само сладимо, живот нам омилимо. Само нам газда покисао. Гледа, мерка, ја мислим стиди се што ме слага због оних делова, а кад оно њега нешто друго боли:

— Ја не признајем, — каже, — лифт, ако га није оправлио овлашћени мајстор. — И саопштава нам да је он већ обавестио о ствари оног првог, овлашћеног мајстора и да сад овај тражи опет две и по хиљаде динара.

— Зашто, газда? — питамо га са запрепашћењем.

— Да утврди зашто лифт сада ради, — каже, — и да на основу тога изда дозволу за употребу. Тако је време данас, вели, а сад се не може то као некада.

Није било друге — сазвасмо кућну конференцију.

Па тамо повуци-потегни. Газда запенушио да докажује како он не може да сноси одговорност и да не спава, каже, од страха да нам се не би, сачувај боже, нешто догодило. Бољеице неко срце, молим вас, а човек баш не би рекао. Ни по трбуху његовом, ни по врату, ни по подваљцима који су се терасасто насложили, да га просто гуше. А онда оно неизбежно: јер видите, каже, какво је ово време данас...

Онда устаде један друг да каже своју:

— Како за кога, газда — вели му — За нас је овако време: земља се обнавља, а поштене руке се несечице залажу — као руке овог нашег мајстора, који је оправља лифт, — и раде. А за вас је овако: »фале делови«, или стручњаци као тај мајстор, који хоће да нас казни што се нешто поправило, кад већ ништа друго не може... Али ми имемо законе и за такве. Па ви ваљда и сами видите какво је ово време данас...

Ни зуцнуо није више наш добри газда. А лифт ради, да је милина видети...

Жак Конфино

КУЛТУРНИ РАДНИЦИ

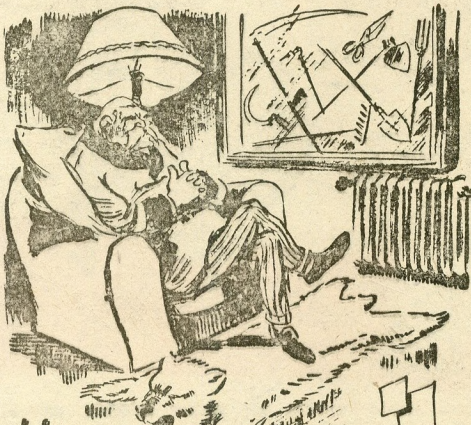
— Ја се исто бавим културним радом као и ви, госпођице.
— Јелте! А на коме пољу!
— Ја држим бифе на вашим играчкама.

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ...

COPYRIGHT BY JEZ

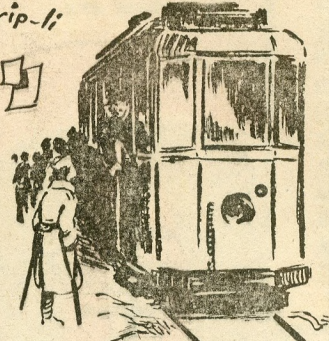
Намештеници
Добавног подuzeга Хрватске
Боденш и Павло Бродски
на судотворан начин су заменили пасуљ за пиринач

Никола Зуновић,
бивши председник Владе,
прогласио је себе
земљорадником

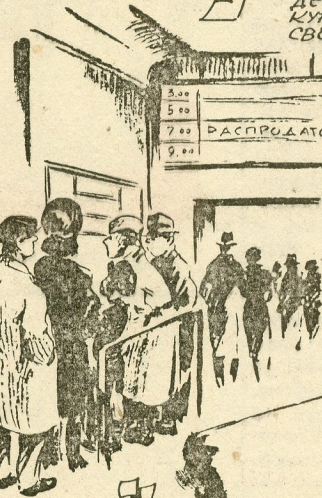
Радница Бранка Марковић
са саопштеном ногом
обратила се заводу за осигурање Радника
42 новембра 1945 и додала је ниједан лекар
није прегледао сем рентгенолога, а лечење
је препуштено једном болничару

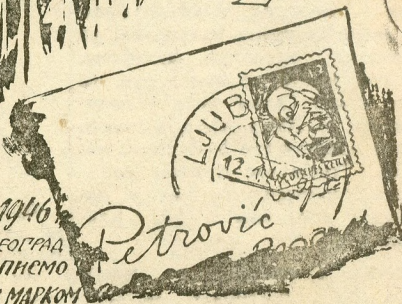
Један „Савесни“
позивач
у београдском трамвају
БРА ИЗБАЦИО ЈЕ СА
ПРЕДНЕ ПЛАТФОРМЕ
ЈЕДНУ ПАРТИЗАНКУ БЕЗ
НОГЕ, КОЈА НИЈЕ МОГЛА
ЗБОГ РУЖВЕ ДА СЕ
ПОПНЕ НА ДРУГУ
ПЛАТФОРМУ

Лекар
Др. Владимир Богдановић
одбио је да укаже помоћ
једном детету које је задо
био опекотине од врелог
млека, јер се, каже, налази
на отсуству
ДЕТЕ ЈЕ УМРЛО —
КУРА ЈЕ БИЛА УДЉЕЊЕНА,
СВЕГА 150 МЕТРА

Власник
Биоскопа
„КОЛОСЕУМ“
зарадио је
у току месеца
новембра 1945
285.000 динара

12 јануара 1946
послато је у Београд
из Љубљане писмо
са хитлеровом марком

НЕДЕЉНИЦИ

Извесни београдски средњошколци, нарочито гимназистичке, сваке суботе измене изглед градских улица, облепљујући их разнобојним плакатима. У тим плакатима позива се омладина на играчке и забаве са шаљивом поштом и без ње, с рецитацијама и без њих, с цаз-оркестрима — обавезно. Тако та омладина, после шест дана рада, проведе недељу у напорној игри без предаха.

Идући за примером једне земље, у којој су људи на раду суботом поподне, уређујући и снабдевајући градове, добили име суботници, организатори средњошколских забав и играчки, на којима проводе недеље једну за другом, решили су да траже за себе назив недељници. „Јеж“ ће свесрдно подупрети овај захтев, пошто сматра да га омладина о којој је реч потпуно заслужује.

МИКАДО

Кад је дошло време да се њему суди цар — „божанско семе“ буса се у груди,

али му не пада на ум да се мири после свега, сада с једним — харакири.

Накнадна јадиковка

У оној гужви, оној стисци без новца и без познаника био сам гласан, и моји врисци гануше срце Поглавника.

И сваком звуку, сваком слику Он даде златник благослова; и рекоше ми: стрелај Лику картечом речи, сачмом слова.

Писах, изгарах бити јемац да Загреб није Јасеновац, да Реч не ћути где је Немац, да грч наш није страх ни новац.

Најгоре тек је у тој ствари, што видим данас, монотонно: мој Дух тад умре — онај Стари — и ја постадох мртво Звон.

ТИН УЈЕВИЋ

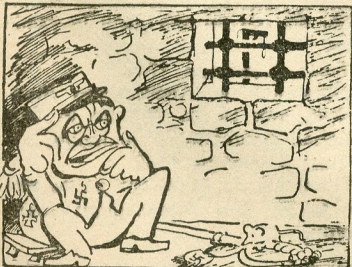
МЕЂУ БИРОКРАТИМА

Једна жена у II рејону два месеца је чекала комисију за стакло.

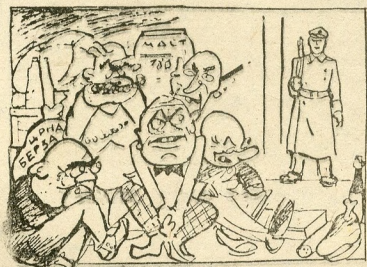

— Куда сте се тако опремили, идете на пут!
— Море мани, пошли смо у комисију у II рејон.

НАРОДНЕ ПЕСМЕ У СЛИЦИ

А сад место белих ружа гледам суву грану...

Ала смо се састали бећари...

Гази, гази, мала, ситно ножицама...

Јосифина Цвијовић, Кнежевска
Љубице бр. 54: Иако станујете у једној кнежевској улици, није требало да продајете кајмак по тако кнежевским ценама. Разумем вас да сте хтели да скинете кајмак, па тако упали у кајмак. Али сад, после издржаног три месеца, покушајте опет онако, испод руке, са другим артиклима, ако вам овај кајмак није пресо.

Мехеду Цахићу, председнику
Месног нар. одбора — Босански Шамац: Дође нам до руку један примерак Павелићевог „Хрватског народа“ бр. 172 од 5 колоница 1941, из којег видимо како се тада тамошња једна група под називом „организација бивше ХСС“ својим искључком и поднеском „ставила на располагање Поглавнику и усташком покрету“. Међу потписницима видимо и ваше име, па се питамо да ли сте то ви или неко други? Ако нисте ви, зашто нисте демантовали, а ако јесте, онда се чудимо да сте још на том положају... Испитајте и јавите нам шта раде остали потписници, а нарочито Иво Ђурчић и Јуро Андријанић из Одака, Марко Иванковић из Градацина и остали.

Марији Капуц, уметничкој што-
верки — Београд, Чика Љубилац ул.: Јесте да умете уметнички да заштопате подеране штофове, али што умете да наплитите, то нигде нема! Свака рука величине ораха — 300 динара, а свакодневно извртите 3-4 такве паручбе... Треба вас и ваше колегице препоручити чак и народним, пореским и др. властима.

Управи Буковачког гиседања:
Треба да патентирате металне запушаче на флашама са ваџном минералном водом („оригинално пуњење“ а оригинално и затварање). Они су толико добри и тако добро конзервирају воду да се човеку чини као да пије оригиналну — природну воду. По томе би могли мирне душе да их пуните и на београдском водоводу, а не у Аранђеловцу.

Калаузовићу, Сарајево — Ваш сте неки Калаузовић, само „калауз“, помоћу кога сте намеравали да испразните касу Социјалног осигурања није оправдао ваша очекивања, па ће свако добити своје: сиромашне породаце помоћ, а ви — зана се...

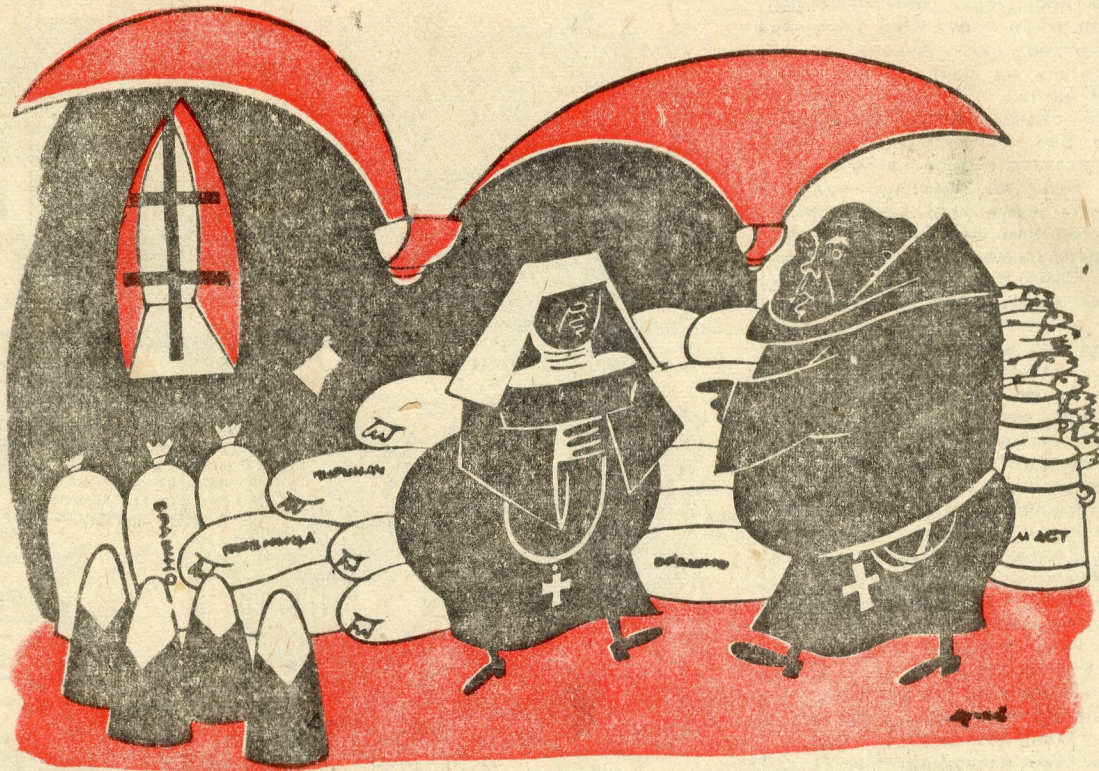
Стевану Тоту, трговцу, Нови
Сад. — Кад се радња зове „Шаргарепа“, нема смисла да се у њој продаје со. Али то не би било страшно да нисте со продавали по 60 динара кило. Признајете да за овако претерану цену четири године нису ни најмање претерана казна.

Н. Моировићу, бившем банкар-
у из Тетова, сад живите у Београду. — „До овога рата бавио сам се сечењем купона, великопродајом соли и дувана (имао сам концесију за три бановине), давањем новца на месец са душегубним интересом и — похађањем института за пеглање бора на лицу. — Сада је све то отпало, а остале су само боре на лицу. Уз то ми се појављује и носталгија за родним крајем, који сам некада усрећно... Шта да радим?“ — пита-те ви.

Одговор: Ваш случај спада у прилично тешке, али не и замршене. Да. Рат вас је прилично руинирао а ту вам заиста не можемо помоћи. Само то није тако трагично, ако сте успели да сачувате оно злато, — сећате ли се: имали сте га воприлично. Што се тиче бора, боље је имати их на лицу него ли на души. А у погледу носталгије — ствар је најлакша: идите на траг у Тетово — ако вам је савест чиста. Тамо вас чека ваша кућа.

ИСПОСНИЦИ

У француском манастиру у Дубровнику провађан је буџет од око дваког моста, штампано МТД.

„А ово ће вам послужити за даре неких испитивања.“

ТАЛКА И ЛИБЕО

„Доктор економских наука и његова теза „Примање мита“

Софија, 18 јануара
Ирвек Ефремов-Муркин волио је да се претставља као доктор економских наука.

На који се начин Крум Ефремов после ослобођења узео у службу — то је једна од његових многобројних тајни. Он, који је за време окупације вршио, уживао привилегије, путовао у Цариград и тамо се са-стајао са „краљевским амбасадором“ Ивом Јегуљом пре би могло, рекао би човек, да востане лабораторијски соопри или музика фаранга Рамзеса Осмог, него ор-

ган народне власти. Али, ето, до-годило се... А потом, природно, почео је да сарађује са инспе-кцијом и да прима мито.

Од двојице ухапшених инспе-кцијата примио је укупно 15 на-полеона и 320.000 лева с тим да их ослободи, а уз то вођени су врло дорљиви и срдачни разго-вопа е даљој „сарадњи“, којој су се инспекцијанти унапред радо-вали, знајући да од Крума Ефре-мова имају доста да науче.

Али дело изиђе на видело. Сад остаје само да изађе на видело — зашто је Окружни народни

суд осудио „доктора економских наука“ само на три године ли-шења слобода.

ДИРЉИВА СЛОГА

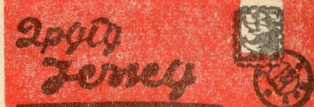
Софија, 18 јануара

Опозициони публицисти Крста Чобанов и Крста Пастухов потпу-но се слажу у својим гледиштима е неприхватљивости сарадње са бугарском владом. Ова сагласност утолико је значајнија што су Чо-банов и Пастухов у ствари једно те исто лица.

ТАЗЕ ЗЕМЉОРАДНИЦИ

Новосадски велопоседник — Слуга Саранда је сведок да сам сву своју земљу сам обрађивао.

ЈЕЖУ — БЕОГРАД

Аграрна комисија у Нишу по-слала нам је претставку Николе Узумовића претпостављајући да је њима погрешно упућена те је „Јежу“ достављају као надлеж-ном. Ову претставку је „Глас“ у жељи за сензацијом невољно објавио пре „Јежа“.

„Због старости и болести не могу да присуствујем расправи. Верујем да сви чланови Комиси-је знају да нема израитије и типичније земљорадничке кућне заједнице од наше, која своју земљу од вајкада сама обрађу-је. На основу оваквог стварног стања ствари и чињенице да на-ша заједница има седам мушких чланова, уверен сам да ће одлу-ка Комисије бити заснована на правди и законитости. На рас-прави ће ме заступати адвокат Радован Димитријевић.“
Никола Узумовић“.

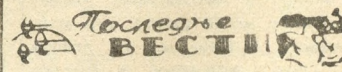
ПРЕГЛЕД ДОМАЋЕ ШТАМПА У УНУТРАШЊОСТИ БЕЛЕЖЕ

„Месни народни одбор у Гло-жанику, срез ресавски, не улива много наде да се залаже за на-родно добро. Својим актом бр. 2021 од 18 децембра прошле го-дине овај Одбор тражи од се-ла Врлана да се наплати од Ни-кодија Антића 1 динар држав-ног пореза и 1 динар заједнич-ког приреза, свега 2 динара. Акт је достављен у новом коверту који је таксиран са поштанском марком од 2 динара. Из овога се види да Месни одбор села Гло-жана за 2 динара даје 2,30 ди-нара. Удальност међусобна је само 6 километара. То је рђаво пословање. То је бирократизам. На овај начин збијала се шала у старој Југославији. Данас и-мамо прече послове и више ова-квој шали нема места у нашој новој држави.“

(„Нови пут“, бр. 38, Јаго-дина)

„На железничкој станици Бу-јановац пратиоци тешко повре-ђеног при раду рудара Влади-мира Стојиљковића замолили су шефа станице да пусти повређе-ног у канцеларију да се огреје, пошто је воз каснио око два и по сата. Господин шеф није хтео ни да саслуша пратиоце и од-био их на груб начин. На по-новљу молбу кројача Благоја А-лексића одговорио је шеф: „Ма да је без главе, не пуштам га у канцеларију!“

(„Слободна реч“, бр. 56, Врање)

Масовно прога-њање италијанских фашиста

Италијанска новинарска агенција јавља:

Рим: 1 јануар 1946.

Пронађен је и ухапшен Алексан-дро Мелкиори генерал фашистич-ке милиције и одведен у затвор.

Рим: 2 јануар 1946.

Пронађен је и ухапшен Алексан-дро Мелкиори, генерал фашистич-ке милиције, али се не зна у који је затвор одведен.

Рим: 3 јануар 1946.

Пронађен је, Александро Мел-киори, генерал фашистичке мили-ције, али се не зна дали је ухап-шен.

Рим: 4 јануара 1946.

Пронађен је Александро Мел-киори, али се не зна да је био генерал фашистичке милиције.

Рим: 5 јануара 1946.

Пронађен је неко, али се не зна да је то био Александро Мел-киори.